

Prof. PJATK dr hab. Beata Cedrzyńska

Gdynia, 03.08.2023 r.

Wydział Sztuki Nowych Mediów

Polsko-Japońskiej Akademii

Technik Komputerowych

Recenzja pracy doktorskiej dorobku artystycznego

Pani mgr Teresy Płotkowiak

**sporządzona w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora
wszczętym w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku,
pod tytułem: „OMÓWIENIE I ANALIZA ZJAWISK BŁĘDU W GRAFICE
ARTYSTYCZNEJ – na przykładzie własnej twórczości”**

Podstawowe informacje:

W dniu 19 kwietnia 2023 r. uchwałą nr 15/2023 Rada ds stopni w dziedzinie sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku powołała mnie na recenzenta przedmiotowej rozprawy doktorskiej, wszczętej w dniu 22 kwietnia 2021 roku, przygotowanej pod opieką promotorską dr hab. Magdaleną Hanysz-Stefańską prof. ASP. Pismo informujące o tym fakcie zostało sporządzone w dniu 31 maja br. przez prof. ASP dr hab. Krzysztofa Polkowskiego Rektora ASP, a następnie przesłane do mnie drogą pocztową przez Biuro ds. Nauki i Ewaluacji, wraz ze stosowną dokumentacją zawierającą rozprawę doktorską i dorobek artystyczny kandydatki w wersji papierowej i cyfrowej – umieszczonej na informatycznym nośniku danych.

Podstawowe dane o kandydatce:

Pani Teresa Płotkowiak w latach 2010-2014 odbyła studia licencjackie - specjalność Projektowanie Graficzne na Wydziale Sztuki Nowych Mediów Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Gdańsku. Analogiczne kwalifikacje zdobyła po odbyciu w latach 2013-2016 studiów na Wydziale Grafiki na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, gdzie uzyskała tytuł licencjata w ramach Specjalizacji Grafika Projektowa. Na tym samym wydziale i w ramach tej samej specjalizacji przez kolejne trzy lata kontynuowała edukację uzyskując w 2018 roku tytuł magistra za pracę pt. „Idea marki przyszłości na podstawie idei marki skuterów powietrznych” / promotor prof. Sławomir Witkowski.

W latach 2018-2021 odbyła Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie / Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku - dziedzina sztuki plastyczne/grafika artystyczna.

W czasie studiów była wielokrotnie stypendystką. W 2013 uzyskała Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w 2015 i 2017 roku była stypendystką Prezydenta Miasta Gdańska, w 2016 roku otrzymała Stypendium dla Twórców Kultury Marszałka Województwa Pomorskiego, w 2017 i 2018 roku uzyskała Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego i jest laureatką Stypendium doktoranckiego Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Od 2019 roku zajmuje się działalnością dydaktyczną. W latach 2019-2021 prowadziła zajęcia na Wydziale Informatyki i Nowych Technologii w Wyższej Szkole Bankowej w Gdańsku. Od 2021 roku jest asystentką w Pracowni Podstaw Grafiki Artystycznej prowadzonej przez promotor jej doktoratu prof. ASP dr hab. Magdalenę Hanysz-Stefańską w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

W ramach działalności zawodowej współpracowała przy wielu interesujących projektach m.in. do ważniejszych zaliczyć należy działania z Muzeum Miasta Sopotu przy realizacji projektu *Twórcy i Założyciele Szkoły Sopotkiej*.

Równoległe z działalnością zawodową mgr Teresa Płotkowiak pozostawała bardzo aktywna na polu artystycznym upubliczniając swoje realizacje na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą. Początek działalności artystycznej doktorantki datuje się na rok 2013 i jest przez nią konsekwentnie realizowany w kolejnych latach. Pani Teresa

Płotkowiak brała udział w kilku wystawach indywidualnych.: *Wodny Świat* w Galerii Sztuki Warzywniak w Gdańsku w 2014 r., *Woodland* w Sztumskim Centrum Kultury” w 2017 r., *Panta Rhei*, Sztumskim Centrum Kultury w 2018 r., „*Łamanie wzorów*” | *Motyw ludowego haftu kaszubskiego, we współczesnej grafice, jako dialog w społecznych praktykach komunikacyjnych* w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Rumi w 2019 r..

Uczestniczyła w licznych pokonkursowych wystawach zbiorowych, które były prezentowane m. in. w takich galeriach i instytucjach kultury jak: Galeria KOKO, Austria (2013); Węgierski Instytut Kultury, Warszawa (2013); Galeria Sztuki JCCAC, Hong Kong (2014); Muzeum Narodowe w Gdańsku, Oddział Sztuki Współczesnej Pałac Opatów (2014); Akademia Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi (2015); Biblioteka Gdańska PAN (2016); Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego (2016); w Galeria Plenerowa Łazienek Królewskich w Warszawie (2017); Galeria Kobro, ASP Łódź (2017); Galeria Miejska Arsenal w Poznaniu (2017); Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu (2018, 2019); Zbrojownia Sztuki ASP Gdańsk (2019); Galeria ASP Rondo Sztuki w Katowicach (2019); Polska Filharmonia Bałtycka im. Fryderyka Chopina w Gdańsku (2019).

Teresa Płotkowiak ma w swoim dorobku wiele nagród i wyróżnień. Jest laureatką m. in. wyróżnienia Międzynarodowego Konkursu na plakat promujący Instytut Polski w Wiedniu 2013, I miejsca w Ogólnopolskim Konkursie na plakat *Chory, taki sam jak ja* organizowanym przez Life Festiwal Oświęcim 2014, II miejsca w Ogólnopolskim Konkursie na plakat *Moja wolność*, organizowanym przez Life Festiwal Oświęcim 2015, II miejsce w konkursie Studencka Grafika Roku organizowanego przez Wydział Grafiki ASP w Gdańsku w 2017 r., wyróżnienia w ogólnopolskim konkursie na plakat inspirowany tryptykiem Hansa Memlinga *Sąd Ostateczny* organizowany przez Muzeum Narodowe w Gdańsku w 2017 r. , I nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w XV konkursie na plakat o tematyce związanej z ochroną własności intelektualnej organizowanego przez Urząd Patentowy RP w 2018 r.; wyróżnienia Rektora ASP Gdańsk za studencką Działalność Naukową, Artystyczną i Badawczą w 2018 r; Nagrody/Stypendium artystyczne Młoda Polska 2021 | Nagrody burmistrza Rumi, Nagrody za nominację „Pióro Kultury” w kategorii Animator kultury w konkursie „Skrzydła Kultury”.

Zgodnie z art. 193 ust 5 ustawy z dnia 20 lipca 2019 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce o *niedopuszczeniu do obrony rozprawy doktorskiej albo wydanie decyzji o odmowie*

nadania stopnia doktora, ta sama rozprawa nie może być podstawą do ponownego ubiegania się o nadanie stopnia doktora zaproponowany przez Teresę Płotkowiak temat rozprawy doktorskiej: „OMÓWIENIE I ANALIZA ZJAWISK BŁĘDU W GRAFICE ARTYSTYCZNEJ – na przykładzie własnej twórczości” według posiadanej przeze mnie wiedzy nie był przedmiotem wcześniejszego postępowania o nadanie stopnia doktora w innych jednostkach organizacyjnych.

Ocena rozprawy doktorskiej:

Rozprawę doktorską zatytułowaną : „OMÓWIENIE I ANALIZA ZJAWISK BŁĘDU W GRAFICE ARTYSTYCZNEJ – na przykładzie własnej twórczości” stanowi przede wszystkim część praktyczna będąca dokonaniem artystycznym zrealizowanym w postaci cyklu dzieł wykonanych w technikach grafiki artystycznej o zróżnicowanym charakterze i wymiarach, oraz dołączonej do nich krótkiej formie filmowej. W skład dzieła wchodzi:

1. *ORNAMENT EMOCJI I* wklęsłodruk | akwaforta, akwatinta, suchoryt dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, wycięte krawędzie odbitki po kształcie formy praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 82x63,5 cm, 2022 r.
2. *ORNAMENT EMOCJI II* wklęsłodruk | akwaforta, akwatinta, suchoryt dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, wycięte krawędzie odbitki po kształcie matrycy, praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 90x66,6 cm, 2022 r.
3. *ORNAMENT EMOCJI III* wklęsłodruk | akwaforta, akwatinta, suchoryt dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, wycięte krawędzie odbitki po kształcie formy, praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 90x66,6 cm, 2022 r.
4. *METAMORFOZY I* wklęsłodruk | akwaforta, akwatinta, suchoryt dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, wycięte krawędzie odbitki po kształcie formy praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 18,7x28,6 cm, 2022 r.
5. *METAMORFOZY II* wklęsłodruk | akwaforta, akwatinta, suchoryt dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, wycięte krawędzie odbitki po kształcie formy praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 18,7x28,6 cm, 2022 r.
6. *METAMORFOZY III* wklęsłodruk | akwaforta, akwatinta, suchoryt dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, wycięte krawędzie odbitki

po kształcie formy praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 18,6x28,6 cm, 2022 r.

7. *NIEWIDOCZNI* wkleśłodruk | akwatinta dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 66x50 cm, 2022 r.

8. *OBECNY I* wkleśłodruk | akwatinta dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, praca przymocowana do szyby z blendą, światło dzienne 66x50 cm, 2022 r.

9. *ODDECH WKLEŚŁODRUK* | akwatinta cztery odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, udrapowane w formę wypukłą praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 66x50 cm, 2022 r.

10. *SKÓRA* wkleśłodruk | poniższe struktury to ślady kwasu, który przedostał się przez gazetę zabezpieczającą spód matrycy dwie odbitki na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone w jedną, praca przymocowana do szyby z blendą podświetloną punktowo od tyłu 66x50 cm, 2022 r.

11. *KRÓL SKÓR* wkleśłodruk 3D | do stworzenia formy zostało wykorzystane sześć odbitek pracy „Skóra” sześć odbitek na papierze ryżowym z wprasowanym woskiem pszczelim, połączone woskiem pszczelim w jedną formę 3D, podświetloną punktowo od środka 66x50x30 cm, 2022 r.

12. *NIECHCIANE CUDA* wkleśłodruk 3D | akwaforta, akwatinta, suchoryt papier graficzny Fabriano Rosaspina biały, kształty wycięte ploterem tnącym z nieudanych odbitek z wprasowanym woskiem pszczelim

13. *DEFORMA* film przedstawiający deformację odbitki — wkleśłodruku/Metamorfozy I (zanurzonego w akwarium z wodą) poprzez generowanie fal na powierzchni wody

Dzieliom artystycznym towarzyszy część opisowa, będąca dysertacją napisaną w języku polskim, w skład której wchodzi: Spis treści, Wstęp, dwa rozdziały: Część I, Część II; Zakończenie i Bibliografia.

Teresa Płotkowiak badaniami obejmuje własną praktykę graficzną oscylującą wokół tematów takich jak: studium przypadku, struktura, metodologia gestu, ekologia. Przedstawia specyfikę swojej pracy oraz odnosi się do niej w kontekstach artystyczno-kulturowych.

Wprowadzenie do dysertacji pt. „OMÓWIENIE I ANALIZA ZJAWISK BŁĘDU W GRAFICE ARTYSTYCZNEJ – na przykładzie własnej twórczości” stanowi wstęp.

W części pierwszej rozprawy – wprowadzającej, składającej się z siedmiu podrozdziałów (1.1. Wyjaśnienie pojęć 1.1.1. Przypadek jako nośnik znaczeń; 1.1.2. Błąd – dyskurs filozoficzny a emocja; 1.1.3. Ekologia jako metoda; 1.1.4. Transgresyjna multizadaniowość 1.2. Rys historyczny; 1.3. Inspiracje) przybliżyła pojęcia, którymi posługuję się w swojej pracy,

poprzez zarysowanie tła historycznego grafiki warsztatowej i przedstawia własne artystyczne inspiracje i motywacje.

W części drugiej przedstawiam, w skład której wchodzi również siedem podrozdziałów (2.1. Metody pracy; 2.1.1. Gest; 2.1.2. Indywidualny „warsztat proces u powstawania grafiki”; 2.2. Technologia; 2.3. Tożsamość procesu; 2.3.1. Innowacja; 2.3.2. Przypadek jako twór) opisuje metody swojej pracy, z uwzględnieniem zastosowanych przez nią narzędzi badawczych. W tej części artystka opisuje szczegółowo warsztat, który wykorzystuje do swojego autorskiego procesu graficznego, formę i końcową realizację prac.

Dysertacja poprawnie opatrzona jest przypisami i jest zawarta na 136 stronach tekstu bogato ilustrowanych dokumentacją fotograficzną obrazującą proces powstania jej prac. Ma ona podstawowe znamiona rozprawy naukowej, posiada logiczną strukturę, przejrzysty i staranny układ graficzny, komplementarny do części praktycznej. Dysertacja napisana jest zrozumiałym językiem, nie zawiera istotnych błędów gramatycznych i stylistycznych, a jej autorka operuje profesjonalnym słownictwem z zakresu sztuk plastycznych. Tym samym stwierdzam, że część opisowa przedstawionej rozprawy doktorskiej Pani Teresy Płotkowiak pod względem formalnym, spełnia wymogi określone dla tego typu prac.

Artystka łączy w swoich pracach nowe media z tradycyjnymi. Odchodzi od tak pojmowanej grafiki artystycznej, która za cel nadrzędny stawia sobie wartość powielania. W swojej dysertacji o tych przeciwstawnych, obranych przez siebie motywacjach Płotkowiak pisze: *„Grafika to moja wypowiedź artystyczna, w której respektując tradycyjne metody, otwieram się na poszukiwanie nowych - własnych obszarów języka grafiki, opierających się na intuicji i geście. Próba zweryfikowania uprzednio założonych celów koncepcyjnych doprowadziła mnie do czerpania inspiracji z samego procesu powstawania, do którego dopuszczam nieoczekiwane – błąd, przypadek, gest. Idea gestu wywodzi się głównie z malarstwa, natomiast obiekt z rzeźby – dopuszczam w swojej praktyce współistnienie i dialog różnych dziedzin sztuki, które nie stoją w konflikcie z ideami autonomii samej grafiki. Takie działanie hybrydowe otwiera na odkrywanie nowych możliwości w ramach konkretnych praktyk. Grafika jest więc dla mnie wiecznym polem poszukiwań, zmagania z materią i własnymi emocjami. Na tym polu ważnymi aspektami w mojej pracy twórczej jest dopuszczanie przypadków i błędów”* (1).

1) Teresa Płotkowiak, Rozprawa doktorska „Omówienie i analiza zjawisk błędu w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości”, s.8

Eksperymentując w twórczy sposób eksploruje błąd tworząc własny język, zastępując przypisywaną grafice warsztatowej powtarzalność na rzecz unikatów. Utożsamiając techniki manualne z przejawem indywidualizmu, pozwalającym na osobiste poszukiwania, nie odżegnuje się od łamania konwencji i sięgania do współczesnych możliwości technologicznych, takich jak obróbka cyfrowa obrazu czy posługiwanie się ploterem wycinającym.

Szczegółowo opisuje własny proces twórczy, dzieląc go na zasadnicze cztery etapy.

Etap Pierwszy – *Gest*. „*Gest to metaforyczny ruch odnoszący się do uruchomienia przez artystę intencji estetycznej, aby nadać dziełu postrzegalną formę. Dialektyka między organizmem, myślą a doświadczeniem obywatela się w momencie gestu, w celu zrozumienia tajemnicy bytu na własnych warunkach*” (2). To opisany w dysertacji imitujący podpis swobodny, nieświadomy ruch rylca na pokrytej werniksem matrycy. Zapętłający się linearny rysunek uwieczniający emocje autorki, nazywany przez nią „wariografem”, lub autografem „emocji wpływających prosto z wnętrza”.

„*Estetyka samo-budujących, acz niekiedy samo-zwalczających się gestów, staje się immanentną próbą dokumentacji własnych możliwości temperamentu, uchwycenia decyzji, a czasami na nowo jej definiowanie. Niczym grafolog, który określa osobowość człowieka na podstawie charakteru pisma, celem mojego działania jest uzyskanie informacji graficznej o stanie moich emocji, ukazanie natury mojej osobowości*” (3).

Etap Drugi – *Złota Proporcja*. Polega na wykonaniu fotografii matrycy i opracowaniu jej w cyfrowym programie graficznym przy zastosowaniu struktury złotego podziału.

Etap Trzeci – *Kontrola Gestu* to w kontrolowany sposób opracowanie motywu.

Etap Czwarty – *Kompozycja*.

Dzięki eksplorowanej przez Teresę Płotkowiak technice z wykorzystaniem wosku pszczelego i papieru ryżowego, możliwe staje się połączenie dwóch tych samych odbitek odwróconych w stosunku do siebie horyzontalnie, które dzięki lustrzanemu odbiciu tworzą w efekcie końcowym jedną spotęgowaną ornamentalnie kompozycję.

2) Teresa Płotkowiak, Rozprawa doktorska „Omówienie i analiza zjawisk błędów w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości”, s.53

3) tamże, s.56

W tym działaniu konstruuje się bogata, namnażająca się ornamentyka jej prac. Charakteryzującą się dużą dekoracyjnością i spójnością z kaligraficznym charakterem abstrakcyjnych motywów. Pozwalającą ujawnić zamiłowanie autorki do drobiazgowości i szczegółu.

Dla mnie interesujące wydają mi się trochę wymuszone zastosowaną wielowarstwową technologią, wprowadzenie do jej prac światła. Jak pisze autorka: *Odbitki poprzez połączenie stają się ciemną płaszczyzną. Do zobaczenia finalnego efektu potrzebne jest światło. Można to porównać do „tchnięcia życia” w organizm, który bez światła ma prawa żyć”* (4). Ruch wynikający z posługiwania się przez graficzkę zapętlonymi, namnażającymi się formami, współistniejąc ze światłem tworzy obraz nasuwający skojarzenie biologicznym mechanizmem umożliwiającym pracę w nieskończoność. Przeważające w jej twórczości, otwarte kompozycje zdają się o tym zaświadczać. Są jak widziane pod mikroskopem makro powiększenia bio form, przybierające raz kształt fantastycznych owadów, innym razem nieokreślonych roślinnych form.

Rezygnacja w niektórych pracach z dwuwymiarowego obrazowania na rzecz kojarzących się z rzeźbą form przestrzennych wydaje mi się ciekawym interdyscyplinarnym działaniem, które wskazuje na wciąż niewyczerpane, możliwości poruszania się w technikach tradycyjnych, bez równoczesnego zamykania się na nowe, innowacje poszerzanie ich wyrazowych możliwości. Płotkowiak wskazuje twórczość brytyjskiej grafik i rzeźbiarki Marilène Oliver, jako źródło inspiracji zastosowania odbijania matrycy graficznej na papierze ryżowym, oraz zastosowania technologii wprasowywania wosku pszczelego za pomocą rozgrzanego żelazka, dzięki czemu odbitka nabiera cech transparentnego obiektu przestrzennego. Nie tylko przezroczystości ale i *„uzyskuje kolejną właściwość – staje się na tyle plastyczna– giętka, zarazem niełamiwa, co umożliwia tworzenie z niej obiektu przestrzennego. Można ją drapować niczym tkaninę/ cienką skórę...”* (5).

W ten sposób artystka zaczyna pojmować odbitkę graficzną jako trójwymiarowy obiekt plastyczny. Stosuje w swoich pracach zarówno druk wklęsły jak i wypukły, oraz stale poszerza obszar swoich działań.

4) Teresa Płotkowiak, Rozprawa doktorska „Omówienie i analiza zjawisk błędu w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości”, s.88

5) tamże

Pewnie stąd podjęcie decyzji poddania prac obróbce ploterem tnącym przyszło jak pisze autorka naturalnie, jako skutek wyemancypowania się spod prostokątnego formatu i otworzyło jej kolejne możliwości ekspozycyjne przełamujące obowiązujące konwencje.

DEFORMA to ostatnia praca, utrwalona medium filmowym, „w którym główną rolę gra grafika zanurzona w wodzie. Poświęciłam się tutaj koncepcji powrotu - do procesu moczenia papieru w wodzie przed odbijaniem” (6). Zabieg ten potęguje wewnętrzny ruch jej prac, otwiera kolejne możliwości i jest ciekawym przejawem eksperymentu, twórczej kreacji. Deformuje pierwotny obraz i być może taka forma wizualna rozwinie się w przyszłości w kolejnych pracach artystycznych doktorantki i wtedy przybierze jeszcze pełniejszy kształt tych działań.

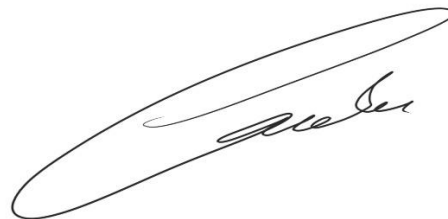
Reprodukcje dzieł pozwalają stwierdzić, że autorka świadomie buduje strukturę wizualną, biegle wykorzystuje technologię, by na pierwszy plan wydobywać warstwę przekazu emocjonalnego i światopoglądowego. Artystka stosuje zorganizowaną przypadkowość, która oparta na metodzie, nie jest już przypadkowa. Jest finalizacją złożonego procesu twórczego zmierzającego w kierunku budowania instalacji artystycznych skupionych wokół szeroko pojmowanej grafiki i pokrewnych jej działań wizualnych. Otwartą na poszukiwanie takich środków wyrazu, które w najbardziej adekwatny sposób będą obrazować świat wewnętrzny twórczyni i jej stosunek do otaczającej ją rzeczywistości.

Problematyka rozprawy doktorskiej Teresy Płotkowiak zatytułowana: „OMÓWIENIE I ANALIZA ZJAWISK BŁĘDU W GRAFICE ARTYSTYCZNEJ – na przykładzie własnej twórczości” zawiera elementy twórcze, badawcze oraz popularyzatorskie. Rozprawa wykazuje podejście zindywidualizowane i osadzone w szerokim dyskursie sztuki, a tym samym w mojej ocenie stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego i prezentuje wystarczającą ogólną wiedzę teoretyczną kandydatki w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki oraz wykazuje jej umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

6) Teresa Płotkowiak, Rozprawa doktorska „Omówienie i analiza zjawisk błędu w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości”, s.136

Konkluzja:

Na podstawie przekazanej dokumentacji, stwierdzam, że poziom przygotowanej przez Teresę Płotkowiak rozprawy doktorskiej, a także jej cechy ilościowe i jakościowe spełniają wymagania stawiane rozprawom doktorskim przez obowiązujące przepisy, tj. art. 187 ustawy 1 z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j.:Dz.U. z 2021 r., poz, 478 ze zm.) i nie wymaga ona wprowadzenia poprawek ani ponownego recenzowania. Powyższy fakt uzasadnia nadanie Pani Teresie Płotkowiak stopnia doktora w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, o co tym samym wnioskuję do Rady ds stopni w dziedzinie sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku jako podmiotu doktoryzującego.

Prof. PJATK dr hab. Beata Cedrzyńska